

JEL: A10, A19, A20, I20, I29

DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2025-1-11>

Крістіна Сергіївна ТАРАНЕНКО,

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри психології та суспільно-гуманітарних наук,
Заклад вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет
імені Юрія Бугая»

ORCID ID: [0000-0002-2408-5323](https://orcid.org/0000-0002-2408-5323)

ІНШОМОВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ

У статті досліджено роль іншомовної компетентності у професійній підготовці студентів спеціальності «Менеджмент». Здійснено аналіз наукових праць щодо визначення змісту поняття іншомовної (комунікативної) компетентності та особливостей її формування у здобувачів вищої освіти немовних спеціальностей.

Визначено, що іншомовна компетентність студентів-менеджерів є невід'ємною складовою їхньої професійної компетентності та проявляється у здатності і готовності майбутніх фахівців спілкуватися іноземною мовою у професійній сфері.

Узагальнено структуру іншомовної компетентності як сукупність взаємопов'язаних компонентів (мотиваційно-ціннісного, когнітивно-діяльнісного та емоційно-вольового), а також ключових умінь (лінгвістичних, соціолінгвістичних, прагматичних тощо).

Окреслено методичні підходи щодо формування іншомовної компетентності у майбутніх менеджерів: комунікативно-орієнтований підхід, контекстне навчання з моделюванням професійних ситуацій, інтеграція навчання іноземної мови зі спеціальними дисциплінами, використання інтерактивних технологій. Акцентовано на необхідності підвищення мотивації студентів та наближення процесу навчання до реальних умов професійного спілкування.

Зроблено висновок, що впровадження зазначених методичних підходів сприятиме ефективному розвитку професійно важливих іншомовних компетенцій у студентів-менеджерів.

Ключові слова: *іншомовна компетентність, професійна підготовка, немовні спеціальності, студенти-менеджери, професійна іншомовна комунікативна компетентність, методика навчання, інтерактивні технології.*

Kristina TARANENKO,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor at the Department of Psychology and Social Sciences and Humanities, Higher Educational Institution «Academician Yuriy Bugay International Scientific and Technical University»

FOREIGN LANGUAGE COMPETENCE AS A COMPONENT OF THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE MANAGERS

The article examines the role of foreign language competence in the professional training of Management specialty students. A review of research is carried out regarding the definition of the concept of foreign language (communicative) competence and the peculiarities of its formation in higher education students of non-linguistic specialties. It is determined that management students' foreign language competence is an integral part of their professional competence and is manifested in the ability and readiness of future specialists to communicate in a foreign language in the professional sphere. The structure of foreign language competence is generalized as a set of interrelated components (motivational-value, cognitive-activity, and emotional-volitional), as well as key skills (linguistic, sociolinguistic, pragmatic, etc.). Methodological approaches to forming foreign language competence in future managers are outlined: a communicative-oriented approach, contextual learning with simulation of professional situations, integration of foreign language teaching with special subjects, and the use of interactive technologies. Emphasis is placed on the need to increase student motivation and to bring the learning process closer to real conditions of professional communication. It is concluded that the implementation of these methodological approaches will promote the effective development of professionally important foreign-language competences in management students.

Keywords: *foreign language competence, professional training, non-linguistic specialties, management students, professional foreign language communicative competence, teaching methodology, interactive technologies.*

Постановка проблеми. Інтеграція України у світовий та європейський простір зумовлює висування нових вимог щодо професійної підготовки фахівців. Сучасний фахівець-менеджер повинен вільно володіти іноземною мовою як засобом спілкування у бізнес-середовищі. Орієнтація на приєднання країни до європейського співтова-

риства передбачає, зокрема вільне володіння іноземними мовами фахівцями усіх галузей, включно з менеджментом. Розширення міжнародних контактів, залучення іноземних інвестицій та активізація співпраці у сфері бізнесу висувають потребу модернізації змісту освіти, щоб випускники могли ефективно діяти в міжкультурному середовищі. Володіння іноземною мовою на професійному рівні сьогодні розглядається як передумова успішного кар'єрного зростання випускників закладів вищої освіти.

Комунікація є ключовою складовою управлінської діяльності, тому одним із центральних завдань професійної підготовки менеджерів є формування у них комунікативної компетентності, зокрема іншомовної компетентності. Попри зростаючу увагу до навчання іноземних мов за фахом, рівень іншомовної підготовки значної частини випускників бізнес-спеціальностей залишається недостатнім. Аналіз практичної діяльності молодих фахівців свідчить про те, що низький рівень володіння іноземною мовою ускладнює розв'язання професійних завдань та знижує конкурентоспроможність випускників на ринку праці. Однією з причин такої ситуації є те, що при вивченні іноземної мови недостатньо ефективно застосовуються методи навчання, максимально наближені до реального професійного спілкування. Внаслідок цього знижується мотивація та пізнавальна активність студентів, уповільнюється входження майбутніх менеджерів у специфіку професійної діяльності.

Таким чином, актуальним науково-практичним завданням є вдосконалення методики формування іншомовної компетентності у студентів спеціальності «Менеджмент» з метою підвищення якості їхньої фахової підготовки та конкурентоспроможності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика формування іншомовної компетентності у здобувачів вищої освіти немовних спеціальностей останнім часом активно досліджується науковцями. Сучасні процеси соціально-економічної інтеграції та глобалізації обумовили необхідність підготовки фахівців, здатних ефективно спілкуватися іноземною мовою на міжкультурному рівні. Як відзначають М. В. Ябуров та О. В. Ябурова, іншомовна компетентність наразі розглядається як невід'ємна складова професіоналізму фахівця немовного профілю, а питання її формування виходить на передній план у системі вищої освіти. Дослідники підкреслюють, що майбутні економісти і менеджери усвідомлюють значущість володіння іноземною мовою для особистісного і професійного розвитку, проте далеко не

всі пов'язують її з потребами майбутньої кар'єри. Це вказує на необхідність посилення професійної спрямованості іншомовної підготовки студентів.

У науковій літературі поняття «іншомовна компетентність» і споріднене «іншомовна комунікативна компетентність» розглядаються як складні багатовимірні утворення. І.В. Ставицька визначає іншомовну професійну компетентність фахівця як особистісно детерміновану здатність розв'язувати професійні завдання з використанням знань і умінь, здобутих під час опанування іноземної мови; при цьому така компетентність містить сукупність загальних і спеціальних знань, умінь і навичок, а також психологічну готовність спілкуватися з носіями іншої мови. Ю.Ю. Солодовнікова розглядає іншомовну комунікативну компетентність як комплексний ресурс особистісного розвитку, що забезпечує ефективну взаємодію у професійній сфері за допомогою іноземної мови. Структура цієї компетентності, на думку дослідниці, охоплює лінгвістичну, прагматичну, соціокультурну, стратегічну та дискурсивну складові. Подібні підходи застосовуються і до фахівців у різних галузях: зокрема досліджено формування іншомовної компетентності майбутніх юристів (Д.І. Демченко), соціальних працівників (О.Ю. Іскандарова), журналістів (Л.Є. Нагорнюк) тощо. Це свідчить про загальне розуміння того, що іншомовна компетентність є важливою складовою професійної компетентності у будь-якій сфері діяльності.

Питання формування іншомовної компетентності студентів економічних і управлінських спеціальностей висвітлено у працях Л.О. Сікорської, М.В. Ябурова, О.В. Ябурової, А.І. Петрової та інших. Так, Л.О. Сікорська акцентує на проблемах іншомовної підготовки студентів економічних ЗВО, визначаючи основні компоненти іншомовної компетентності та причини низького рівня її сформованості. А.І. Петрова пропонує розглядати іншомовну компетентність майбутніх менеджерів зовнішньоекономічної діяльності як системну сукупність знань, умінь, навичок та досвіду, що забезпечують успішне використання іноземної мови у професійній діяльності менеджера, а також для подальшої самоосвіти і саморозвитку. Низка дослідників (Т.А. Костюкова, А.Л. Морозова, О.В. Герасименко та ін.) аналізують структуру іншомовної комунікативної компетентності студентів немовних спеціальностей, виокремлюючи в її складі професійні знання, власне мовні знання, іншомовні комунікативні вміння, особистісні якості, досвід іншомовного спілкування тощо. Згідно з І.В. Когут, іншомовна компетентність студентів є частиною їхньої загальної професійної

компетентності і містить комплекс загальнокультурних та професійних компетенцій, необхідних для вирішення фахових завдань при володінні іноземною мовою на функціональному рівні. Метою іншомовної освіти у закладах вищої школи нині визначається формування полікультурної мовної особистості фахівця, здатного до активної міжкультурної взаємодії.

Варто зазначити, що загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти (CEFR) та національні навчальні програми з англійської мови за професійним спрямуванням (ESP) також закладають основи для розробки змісту і методів навчання. Зокрема в рекомендаціях Британської Ради «English for Specific Purposes: National Curriculum for Universities» визначено єдині складники змісту інтерактивного навчання фахової англійської мови, такі як сфери спілкування, типові ситуації, мовний і мовленнєвий матеріал, країнознавчі відомості, комунікативні навички (усні та письмові), а також уміння пошуку та опрацювання інформації. Узагальнюючи досвід досліджень, І.В. Когут відзначає дві основні тенденції: розроблення загальних дидактичних засад формування іншомовної компетентності та вивчення специфіки цього процесу у представників різних спеціальностей з урахуванням вимог їхньої професійної діяльності. Таким чином, наукові напрацювання створюють підґрунтя для вдосконалення методики навчання іноземних мов у ЗВО економічного і управлінського профілю. Однак питання методики формування іншомовної компетентності саме у студентів спеціальності «Менеджмент» потребує подальшого дослідження, що і зумовило вибір теми даної роботи.

Метою статті є теоретичне обґрунтування та розроблення методичних підходів щодо формування іншомовної компетентності у студентів спеціальності «Менеджмент» у процесі їхньої професійної підготовки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Іншомовна компетентність студентів немовних спеціальностей, зокрема менеджменту, трактується сучасними науковцями як інтегральна характеристика їхньої фахової підготовки. Вона поєднує мовні знання, уміння і навички зі здатністю використовувати їх у професійній діяльності та міжкультурному спілкуванні. З точки зору структури, іншомовна компетентність є складним утворенням, що містить низку компонентів різної природи. Дослідники виділяють лінгвістичний (мовний) компонент, який охоплює знання системи мови (лексики, граматики, термінології спеціальності) та мовленнєві навички (читання, письмо, розмова,

аудіювання іноземною мовою). Соціолінгвістичний та соціокультурний компоненти відображають знання норм і культурних особливостей спілкування, вміння адекватно використовувати мову у різних соціальних контекстах. Прагматичний компонент пов'язаний зі здатністю здійснювати мовленнєву діяльність відповідно до комунікативної мети і ситуації спілкування. Окрім того, виділяють стратегічний компонент (уміння компенсувати недостатність мовних засобів, застосовувати стратегії спілкування) та рефлексивний компонент (здатність до самоаналізу і самокорекції у процесі спілкування).

Структура іншомовної компетентності майбутнього менеджера може розглядатися як єдність кількох рівнів. За підходом Л.Є. Нагорнюк, іншомовна професійна комунікативна компетентність журналіста, наприклад, містить чотири складові: мовну, соціокультурну, стратегічну та професійну компоненти. І.В. Секрет пропонує ієрархію з трьох рівнів компетенцій – лінгвістичного, соціолінгвістичного та прагматичного. Узагальнюючи різні моделі, можна стверджувати, що іншомовна компетентність студентів-менеджерів охоплює: 1) власне мовну компетентність (сукупність знань про мову і мовленнєві навички); 2) комунікативну компетентність (уміння взаємодіяти, будувати мовленнєву поведінку відповідно до ситуації); 3) соціокультурну компетентність (знання культури, етикету спілкування, особливостей фахового дискурсу). Така структура відповідає рекомендаціям Ради Європи, згідно з якими володіння мовою передбачає лінгвістичні, соціолінгвістичні та прагматичні компетенції.

Окремо слід наголосити на мотиваційно-ціннісному та емоційно-вольовому аспектах. Іншомовна компетентність не зводиться лише до суми знань і вмінь – важливим є ставлення студента до вивчення мови, мотивація та готовність долати труднощі спілкування. І.В. Когут розглядає іншомовну компетентність як сукупність саме трьох основних компонентів: мотиваційно-ціннісного (потреби, мотиви, установки щодо іншомовної діяльності), когнітивно-діяльнісного (система знань і вмінь) та емоційно-вольового (вольові зусилля, емоційне ставлення). Подібного трикомпонентного підходу дотримується й О.В. Герасименко, яка додає, що рівень сформованості іншомовної компетентності можна оцінювати як «міру опанування системою знань, вмінь і навичок, що забезпечують успішність використання іноземної мови у професійній діяльності та особистісному розвитку». Отже, іншомовна компетентність майбутніх менеджерів є інтегральною особистісно-професійною якістю, що містить знання мовного і

культурного характеру, уміння використовувати їх у діловому спілкуванні, а також мотивацію до іншомовної взаємодії та розвитку.

Ефективність іншомовної підготовки майбутніх фахівців значною мірою залежить від обраних методів і організації навчального процесу. Аналіз сучасного досвіду дозволяє виокремити кілька пріоритетних методичних підходів, реалізація яких сприятиме підвищенню рівня іншомовної компетентності у студентів спеціальності «Менеджмент». Розглянемо основні з них.

По-перше, *комунікативно-орієнтований підхід*. Він передбачає максимально можливе наближення навчального процесу з іноземної мови до реального процесу спілкування. Як зазначалося вище, традиційне навчання часто грішить переважанням відірваних від практики вправ, що не забезпечують формування вмінь живої комунікації. Тому необхідно змінити акценти на користь активних методів навчання, які стимулюють мовленнєву взаємодію студентів. До таких методів належать: рольові та ділові ігри, дискусії, проектна робота в групах, моделювання ситуацій професійного спілкування (нарада, переговори, презентація, співбесіда тощо). Використання інтерактивних форм навчання з залученням ігрових методик і мультимедійних засобів позитивно впливає на рівень іншомовної комунікативної компетентності студентів. Зокрема П.Г. Пирогова експериментально довела, що впровадження комплексу навчально-тренувальних ігор різних типів у поєднанні з комп'ютерними технологіями сприяє суттєвому підвищенню показників іншомовної компетентності у студентів нефілологічних спеціальностей. Комунікативний підхід також передбачає активне використання автентичних матеріалів (статей, відео, кейсів) професійної тематики, що дає можливість занурити студентів у реальне мовне середовище їхньої спеціальності.

По-друге, *контекстний підхід до навчання*. Його сутність полягає у викладанні іноземної мови через призму майбутньої професійної діяльності студентів. Контекстне навчання створює умови, за яких студенти освоюють мовний матеріал не ізольовано, а в контексті вирішення професійних завдань. Ірина Когут зазначає, що в межах контекстного навчання доцільно реалізовувати три основні форми діяльності студентів: навчальну діяльність академічного типу, квазі-професійну діяльність та навчально-професійну діяльність. Відповідно до цих форм застосовуються різні моделі навчання: семіотична (орієнтована на знакові системи мови термінологію), імітаційна (імітація професійних ситуацій у навчальній грі) та соціальна (залучення

студентів до реальних або наближених до реальних форм професійної комунікації). Наприклад, у межах імітаційної моделі можуть проводитися умовні переговори з партнерами, обговорення бізнес-кейсів іноземною мовою; у соціальній моделі – стажування або проекти з реальними компаніями, що вимагають іншомовного спілкування. Такий підхід сприяє формуванню у студентів, так званої, «вторинної мовної особистості» – здатності діяти у професійних ситуаціях іншомовного спілкування, набуваючи досвіду міжкультурної взаємодії.

По-третє, *інтеграція змісту фахової та мовної підготовки*. Багато дослідників наголошують, що курс іноземної мови професійного спрямування має бути тісно пов'язаний із фаховими дисциплінами, які вивчають студенти. Г.А. Чередніченко відзначає, що для формування іншомовної професійно-комунікативної компетентності необхідно забезпечити практичну спрямованість навчання: наповнення курсу іноземної мови змістом, релевантним до майбутньої професії, та включення в програму питань зі спеціальних предметів англійською мовою. Реалізація цього підходу можлива шляхом впровадження елементів предметно-мовного інтегрованого навчання (Content and Language Integrated Learning, CLIL) або тісної співпраці викладачів іноземної мови і фахових кафедр. Зокрема тематика занять з англійської мови для менеджерів повинна охоплювати ключові аспекти менеджменту: управлінські функції, організаційну структуру, лідерство, міжнародний маркетинг, ділове листування, підготовку презентацій, переговорні навички тощо. Така інтеграція забезпечує одночасний розвиток мовних умінь і засвоєння професійної термінології та знань. Студенти вчать застосовувати іноземну мову безпосередньо для вирішення фахових завдань – наприклад, аналізувати іншомовні джерела з менеджменту, готувати анотації та реферати статей, складати резюме англійською, проводити презентації проєктів. Важливо також навчити їх специфіці ділового мовлення: правилам ведення переговорів, етикету спілкування з міжнародними партнерами, стилям ділової кореспонденції. Інтегроване навчання підвищує мотивацію студентів, адже вони бачать пряму корисність іноземної мови для свого фаху. Досвід технічних університетів свідчить, що розробка спеціалізованих навчальних програм з іноземної мови, орієнтованих на професійну галузь студентів, дає можливість досягти кращих результатів у розвитку їхньої іншомовної компетентності.

Наступним вагомим елементом є організація самостійної роботи студентів з оволодіння іноземною мовою. Як підкреслює О.В. Гераси-

менко, іншомовну компетентність доцільно розуміти і як здатність до безперервної самоосвіти та самовдосконалення у процесі професійної діяльності. Тому в процесі навчання необхідно привчати студентів самостійно працювати над підтриманням і розвитком свого рівня володіння мовою. Для цього навчальна програма повинна містити завдання для самостійної роботи: підготовка повідомлень, написання есе, опрацювання онлайн-курсів, перегляд відеолекцій англійською з менеджменту, участь у фахових вебінарах тощо. Викладач має приділяти увагу навчанню студентів навичкам самоконтролю, взаємоконтролю і рефлексії щодо власного прогресу. Наприклад, корисно впроваджувати ведення мовного портфолію, де студенти фіксують досягнуті результати, складнощі та плани для подальшого розвитку компетентності. Формування у майбутніх менеджерів потреби в постійному вдосконаленні іншомовних умінь є запорукою того, що після завершення університету вони продовжать підвищувати свій рівень володіння мовою.

Оцінювання рівня іншомовної компетентності теж посідає важливе місце у методиці. Регулярний контроль (тестування, заліки, іспити, сертифікація за міжнародними стандартами) стимулює студентів до відповідальної роботи і дозволяє вчасно коригувати навчальний процес. Як зазначають Л. Усик та інші, важливо здійснювати діагностику сформованості іншомовної компетентності студентів у процесі навчання, щоб відстежувати динаміку та ефективність застосованих методів. Застосування сучасних методик оцінювання (наприклад, кейс-метод на іспиті, презентація проєкту іноземною мовою як підсумкова робота, комп'ютерні адаптивні тести) дозволяє не лише перевірити знання, а й спонукати студентів продемонструвати вміння використовувати мову практично.

Отже, формування іншомовної компетентності студентів-менеджерів потребує цілісного методичного підходу, що поєднує змістовну і процесуальну складові. Зміст навчання має бути професійно спрямованим, насиченим актуальною для менеджменту іншомовною інформацією. Процес навчання повинен бути організований інтерактивно, з акцентом на активну комунікативну діяльність самих студентів, наближену до умов майбутньої роботи. Педагогічними умовами успішності є наявність у студентів позитивної мотивації, розуміння важливості оволодіння мовою для кар'єри, підтримка з боку викладачів, які виступають не тільки носіями знань, а й фасилітаторами навчальної діяльності.

Висновки та пропозиції. Іншомовна компетентність є важливою складовою професійної компетентності сучасного менеджера, визначаючи його здатність до ефективної комунікації в міжнародному бізнес-середовищі. Результати аналізу літератури свідчать, що ця компетентність має складну структуру, яка містить мовні, комунікативні, соціокультурні та особистісні компоненти. Для успішного формування іншомовної компетентності у студентів спеціальності «Менеджмент» необхідно впроваджувати інноваційні методичні підходи. Зокрема комунікативно-орієнтоване та контекстне навчання створюють умови для практичного застосування мови за фахом; інтеграція змісту навчання з професійними дисциплінами забезпечує релевантність і підвищує мотивацію студентів; використання інтерактивних технологій активізує навчальний процес та сприяє кращому засвоєнню матеріалу. Важливо також формувати у студентів потребу в постійному самовдосконаленні іншомовних навичок, що відповідає вимогам концепції навчання протягом життя.

Застосування запропонованих методичних підходів у освітньому процесі підготовки майбутніх менеджерів дозволить підвищити рівень сформованості у них іншомовної компетентності. Це, своєю чергою, сприятиме розширенню професійних можливостей випускників, їх конкурентоспроможності на глобальному ринку праці, здатності ефективно представляти інтереси організації на міжнародному рівні. Перспективами подальших досліджень є експериментальна перевірка ефективності окремих методик навчання (застосування ігрових технологій, проектного навчання тощо) для розвитку конкретних компонентів іншомовної компетентності студентів економічних спеціальностей.

© **Тараненко К.С., 2025**

ЛІТЕРАТУРА

1. Когут І. В. Формування іншомовної компетентності у студентів в процесі навчання: теоретичні засади. *Молодий вчений*. 2022. № 10 (110). С. 106 – 110.
2. Пирогова П. Г. Формування іншомовної комунікативної компетентності студентів нефілологічних спеціальностей засобами інтерактивних технологій. Запоріжжя: Запорізький нац. ун-т, 2021.
3. Сікорська Л. О. Проблеми іншомовної компетентності студентів економічних ВНЗ. *Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору*. 2018. С. 423 – 427.

4. Усик Л. В., Чорна В., Петухова О. Формування професійної компетентності студентів у процесі вивчення англійської мови за професійним спрямуванням. *Український педагогічний журнал*. 2021. № 3. С. 51 – 57.

5. Чередніченко Г. А. Сутність і структура іншомовної професійно-комунікативної компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової промисловості. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2019. С. 151 – 158.

6. Чиханцова О. М. Роль іншомовної професійної комунікаційної компетентності під час оволодіння фахом у ВНЗ. *Матеріали конф. «Прикладні педагогічні комунікації»*. 2020. С. 45 – 49.

7. Ябуров М. В., Ябурова О. В. Іншомовна компетентність у структурі професіоналізму фахівця немовного профілю. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2021. № 76. Т. 3. С. 190 – 195.

REFERENCES

1. Kohut, I.V. (2022). Formuvannia inshomovnoi kompetentnosti u studentiv v protsesi navchannia: teoretychni zasady [Formation of students' foreign language competence in the learning process: theoretical principles]. *Molodyi vchenyi*, No 10 (110). Pp. 106 – 110 [in Ukrainian].

2. Pyrohova, P.H. (2021). Formuvannia inshomovnoi komunikatyvnoi kompetentnosti studentiv nefilolohichnykh spetsialnostei zasobamy interaktyvnykh tekhnolohii [Formation of foreign language communicative competence of non-philological students by means of interactive technologies]. Zaporizhzhia: Zaporizkyi natsionalnyi universytet [in Ukrainian].

3. Sikorska, L.O. (2018). *Problemy inshomovnoi kompetentnosti studentiv ekonomichnykh VNZ* [Problems of foreign language competence of students of economic universities]. *Vyshcha osvita Ukrainy u konteksti intehratsii do yevropeiskoho osvithnoho prostoru*. Pp. 423 – 427 [in Ukrainian].

4. Usyk, L.V., Chorna, V., Petukhova, O. (2021). Formuvannia profesiinoi kompetentnosti studentiv u protsesi vyvchennia anhliiskoi movy za profesiinym spriamuvanniam [Formation of professional competence of students in the process of learning English for professional purposes]. *Ukrainskyi pedahohichnyi zhurnal*. No 3. Pp. 51 – 57 [in Ukrainian].

5. Cherednichenko, H.A. (2019). Sutnist i struktura inshomovnoi profesiino-komunikatyvnoi kompetentnosti maibutnykh inzheneriv-tekhnolohiv kharchovoi promyslovosti [Essence and structure of foreign language professional-communicative competence of future food industry engineers-technologists]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*. Pp. 151 – 158 [in Ukrainian].

6. Chykhantsova, O.M. (2020). Rol inshomovnoi profesiinoi komunikatyvnoi kompetentnosti pid chas ovolodinnia fakhom u VNZ [Role of foreign language professional communicative competence in mastering a profession at a university]. In Materialy konferentsii «Prykladni pedahohichni komunikatsii» (Pp. 45 – 49). Kyiv: Universytet «Ukraina» [in Ukrainian].

7. Yaburov, M.V., Yaburova, O.V. (2021). Inshomovna kompetentnist u strukturі profesionalizmu fakhivtsia nemovnoho profilu [Foreign language competence in the structure of professionalism of a non-language specialist]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*, No 76. Vol. 3. Pp. 190 – 195 [in Ukrainian].

СТАТТЯ НАДІЙШЛА 12.03.25.

ОПУБЛІКОВАНА В АВТОРСЬКІЙ РЕДАКЦІЇ.